

ANTONIO TIZZANO

FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2004. május 25.¹

1. Jelen ügy tárgya az Európai Bizottság által az Elsőfokú Bíróságnak a T-280/02. sz., Tetra Laval kontra Bizottság ügyben 2002. október 25-én hozott ítélete (EBHT 2002., II-4519. o.) ellen benyújtott fellebbezés, amely ítélet megsemmisítette „a 4064/89/EGK tanácsi rendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerinti, a hatékony verseny feltételeinek helyreállítását célzó intézkedésekről szóló ügyben 2002. január 30-án hozott 2004/103/EK bizottsági határozatot (COMP/M [2416] Tetra Laval kontra Sidel ügy)”.

bekezdés g) pont) a 4064/89 tanácsi rendelet (a továbbiakban: az összefonódásról szóló rendelet, vagy egyszerűen a rendelet)² bevezette a közösségi léptékű összefonódásokra irányuló műveletek feletti ellenőrzést³. E célból a rendelet előírja, hogy az említett műveleteket előzetesen be kell jelenteni a Bizottságnál, amely megállapítja, hogy az összefonódás a rendelet 2. cikkében szereplő feltételek alapján összeegyeztethető-e a közös piaccal.

I — Jogi háttér

2. Ahogyan az köztudott, annak elősegítése végett, hogy létrejöjjön egy „olyan rendszer, amely megakadályozza a belső piaci verseny torzulását” (EGK 3. cikk f) pont, módosítást követően EK 3. cikk g) pont, a legutóbbi módosítást követően pedig EK 3. cikk (1)

3. Emlékeztetni kell arra, hogy a rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében nem jöhetnek létre közösségi léptékű összefonódások a Bizottságnak való bejelentés, és a Bizottság kifejezett vagy hallgatóságos felhatalmazása nélkül. Mindenesetre ugyanezen cikk (3) bekezdése előírja, hogy ez nem zárja ki „olyan nyilvános ajánlatok végrehajtását, amelyekről a Bizottságot (...) értesítették,

2 — A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet (HL L 395, 1. o.; módosítva: HL 1990. L 257, 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 1. kötet, 31.o.). A 4064/89 rendeletet az 1997. június 30-i 1310/97 tanácsi rendelet módosította (HL L 180, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 1. kötet, 164. o.).

3 — Az „összefonódás” fogalmát a rendelet 3. cikke határozza meg, az 1. cikk (2) és (3) bekezdése pedig pontosítja, hogy valamely összefonódás mikor „közösségi léptékű”.

1 — Eredeti nyelv: olasz.

feltéve, hogy a felvásárló nem gyakorolja az értékpapírokhoz kapcsolódó szavazati jogokat, vagy csak azért gyakorolja azokat, hogy megőrizze e befektetések teljes értékét, és ezt a Bizottság által (...) megadott felmentés alapján teszi”.

4. A Bizottság által elfogadható határozatok tekintetében emlékeztetnünk kell a 8. cikk (3) bekezdésére, amely szerint, ha a Bizottság megállapítja, hogy fennállnak az összefonódás feltételei, „az összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja”. A (4) bekezdés megállapítja, hogy „[a]mennyiben az összefonódást már megvalósították, a Bizottság a (3) bekezdésben foglaltak szerinti határozattal vagy külön határozattal előírhatja az egyesített vállalkozások vagy eszközök szétválasztását vagy a közös irányítás megszüntetését vagy bármilyen egyéb intézkedést, amely a hatékony verseny feltételeinek helyreállítására alkalmas lehet”.

II — A tényállás és az eljárás

A — A bejelentett összefonódás és a Bizottság határozatai

5. A megtámadott ítéletben megállapított tények közül az alábbiak bírnak jelentőséggel a jelen ügy szempontjából:

„6 2001. március 27-én a Tetra Laval csoporthoz tartozó Tetra Laval BV pénzügyi társaság kizárólagos tulajdonában lévő leányvállalata, a Tetra Laval SA francia magánjogi társaság (a továbbiakban a Tetra vagy a felperes) nyilvános vételi ajánlatot tett a francia tőzsdén jegyzett Sidel SA összes forgalomban lévő részvényére. A Tetra Laval ugyan ezen a napon az Azeótól (5,56%) és a Sidel igazgatóságától (4,19%) megszerezte a Sidel tőkéjének mintegy 9,75%-át.

7 Az ajánlattétel következtében a Tetra megszerezte a Sidel forgalomban lévő részvényeinek mintegy 81,3%-át. Az ajánlat lezárulása után a felperes megszerzett még bizonyos számú részvényt, és így jelenleg a részvények mintegy 95,20%-át, illetve a Sidel szavazatai jogainak 95,93%-át birtokolja.

8 2001. május 18-án a Bizottság bejelentést kapott azon gazdasági műveletekről, amelyek nyomán a Tetra megszerezte részesedését a Sidelben. A rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően a felperes kötelezettséget vállalt, hogy a Bizottság kifejezett felmentésének esetét kivéve, nem gyakorolja e részvényekhez kapcsolódó szavazati jogait.

- 9 A felek egyetértének abban, hogy a műveletek a rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összefonódásnak minősülnek, amely a rendelet 1. cikke (2) bekezdésének értelmében közösségi léptékű.
- 10 2001. október 30-án a Bizottság elfogadott egy, a 4064/89 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésén alapuló határozatot [C(2001) 3345 végleges (COMP/M.2416 — Tetra Laval kontra Sidel ügy); a továbbiakban: tiltó határozat].
- 15 2002. január 30-án a Bizottság elfogadott egy határozatot, amely a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján a hatékony verseny feltételeinek helyreállítására alkalmas intézkedéseket rendel el (COMP/M.2416 — Tetra Laval kontra Sidel ügy) (a továbbiakban: szétválasztásra kötelező határozat). A szétválasztásra kötelező határozat [...] elrendeli a Sidel részvényeinek a Tetra részéről történő átruházását, valamint megállapítja azokat az elveket, amelyek szerint a szétválasztást meg kell valósítani.
- [...].

11 A határozat 1. cikke értelmében:

B — Az Elsőfokú Bíróság ítéletei és a Bizottságnak a Bírósághoz benyújtott fellebbezései

»A Tetra Laval BV által a Bizottságnak 2000. május 18-án bejelentett összefonódás, amely lehetővé teszi számára a Sidel SA vállalkozás kizárólagos ellenőrzését, összeegyeztethetetlen a közös piaccal és az EGT megállapodás működésével.«

6. A Bíróság hivatalához 2002. január 15-én és 2002. március 19-én érkezett fellebbezésekkel a Tetra megtámadta mindkét határozatot.

7. A fellebbezésekről az Elsőfokú Bíróság 2002. november 25-én hozott két ítéletében határozott, amelyekben: i) a T-5/02. sz. ügyben megsemmisítette a tiltó határozatot; ii) a T-80/02. sz. ügyben megsemmisítette a szétválasztásra kötelező határozatot.

[...]

8. A — jelen ügyben megtámadott — második ítéletben az Elsőfokú Bíróság különösképpen kiemelte, hogy „a szétválasztásra kötelező határozatnak valamely összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetlenségét kimondó határozat elfogadása után történő elfogadása az utóbbi határozat érvényességét feltételezi”⁴. Miután emlékeztetett arra, hogy a tiltó határozatot a T-5/02. sz. ügyben⁵ hozott ítélet megsemmisítette, az Elsőfokú Bíróság csak azt az észrevételt tette, hogy „mivel az tiltó határozat jogellenessége [...] a szétválasztásra kötelező határozat jogellenességét is megalapozta, [...] az ez utóbbi határozat megsemmisítésre irányuló kérelmet el kell fogadni”⁶.

9. A Bíróság hivatalához 2003. január 8-án érkezett fellebbezésével a Bizottság mindkét ítéletet megtámadta, és kérte azok megsemmisítését.

ügyben a Bíróság megsemmisítené az Elsőfokú Bíróságnak a tiltó határozatra vonatkozó ítéletét, akkor az ezen alapuló szétválasztásra kötelező határozatra vonatkozó ítéletet is meg kell semmisítenie.

11. Azonban tekintetbe véve, hogy a C-12/03. P. sz. ügyben a Bizottság fellebbezésének elutasítását indítványoztam, úgy vélem, hogy a jelen keresetet is el kell utasítani anélkül, hogy szükség volna a Tetra által e tekintetben felvetett elfogadhatatlansági kifogások megvizsgálására⁷.

A — A költségekről

III — Jogi elemzés

10. Fellebbezésének alátámasztására a jelen ügyben a Bizottság lényegében annak állítására szorítkozik, hogy ha a C-12/03 P. sz.

12. Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a értelmében, és tekintetbe véve azokat a következtetéseket, melyekre a fellebbezés visszautasítására vonatkozóan jutottam, úgy vélem, hogy a Bizottságot kell kötelezni a költségek viselésére.

4 — 37. pont

5 — 41. pont

6 — 42. pont

7 — E tekintetben lásd a C-23/00. sz., Tanács kontra Boehringer ügyben 2002. február 26-án hozott ítéletet (EBHT 2002., I-1873. o.) 51. és 52. pontját, amely megállapítja, hogy pergazdaságossági okokból a közösségi bíróságok anélkül is elutasíthatnak érdemben egy keresetet, hogy határozniuk kellene az alperes által benyújtott elfogadhatatlansági kifogásokról.

IV — Véggövetkeztetések

13. A fenti megállapítások értelmében azt indítványozom, hogy a Bíróság:

— utasítsa el a fellebbezést;

— kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.